קרבן שלשה עשר שופרות פ"ו שקלים העדה טז. מסורת הש"ס

תקלין חדתין

דתרון קאי על תרין שכלין מוזפ כו: **בניון היב.** ולית לאמר ותפלוגתא יוסב בקונטרס אע"ג דר' מרוטית היו ותחלוין דנמלמה קאמר: **אלא בקיבורי גרס.** שעליהן לא נכנה כה"מ והיה בתהל ולפי שעליהן לא היה התרון בנית התחיר מוריש על עלמו: **נגנו עמו בנגנים.** כתוספתא שם וליף מדכתיב בתרון אשר אתו לך שמה ומתיב בנגנים הזמן ואין שמה אלא העותר מן וליף ג"ם שמה שמה: **ולוחים כו.** דכתי' היה לוחותיהם וכן בני לוחות בנגנים לדוחותים וליף דוחות דוחות: **ומקלו כו.** וליף מדכתיב היה למטה מהם וכן בנגנים כתיב למטה מהם: **ולרגו כו.** דכתיב מקלו ולרגו ומתיב ומקלו ולרגו מה לרגו שאני אף מקלו שאני: **ככיס אשר בכנפו כו.** שם נמו: ר"ש ונגנו **פיעום על שמן המשחה כילד כו.** וקאי אלעיל דתחיב בהמגיון גם שמן המשחה ומפרש ענין שמן המשחה: **שכן אלף וש"ך מנים.** ר"ל בפעמים דקאי דכתיב קח לך בשמים לפי מר דרור ממש מאות וקנמן כפה מחציתו. מחציתו דמר דרור שהוא כ"ה וקנה כפה ר"ב כ"ן וקנה ת"ק הרי אלף ומ"ק: ר"ש **לוג שבו שוקלין אם העיקרין.** בהמגיון: ר"ש **דברי רבי יהודה** וכ"ה בכריתות שם: **רבי יוסי אומר כו.** בבבלי שם פ"ל רבי יוסי ואלו לפוך העיקרין ליתה בפרק ראו ר"ש היה שמן לא היו אלא לוג ושיקרין הרי טיפת כילד עושה העיקרין ושלוקה בחים שיעלנו החים ולכשליף עליהן השמן לא יעלנו והיף עליהן שמן המשחה וקלו את הריח וקפחו ומכירו וקפחו את הכושה ביומא קפחו משה לשמן מעל העיקרין ומנו בגמרא ע"ש וס"ש וכמ ודרים לה מקרח: **רוקח כדרך המפעפע.** וכתם מייתי לה דר' יהודה השיב לר"י וכי נו פ' נעשה בשמן המשחה כו': **כל שבעת ימי המלואים כו.** כדמפרש בגמרא פרק בתרא דיומא שבעת ימים ממלא וגו' ומשקה משיחה לריבוי דכתיב במשחה בהם ולמלא בם את ידיהם: ר"ש **מלך בן מלך בן עשרו משיחה מכל ב"נ כו.** וליף מ"מ מדכתיב כי זה וגו' דמזה דרים לקמן על מלכי יהודה שלא"ם כלל משיחה וכ"ה בבבלי שם: **כולן שעונין כו'.** כתם מפרש מדכתיב והכהן המשיח מתחת מבניו ימלא קרא והכהן המשיח הוא הקמ"ל דלפילוי מבניו מלי המשיח הוא כ"ג ולא"ל משח כהן: **וס לדוחוקיהם.** פלוגתא כיולמו ר"ש ולא קיימי לע"ל: **אין פוחתין מלך בן מלך.** כנבלי מפרש מקרא דכתיב למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו כל הימים ירושה היא: **אלא מפני כו'.** גרסינן ולא"ל מהלה מפני המחלוקת ובבבלי מפרש מעלן דכי אתי מחלוקת בעי משיחה ולא כל דבעי מלכות מוריש ליה מחלוקת: **לא כדין כתיב כו.** קושיא היא דיעדך על פי לאמר שנמצא יהוא מפני יהוא כתיב כי זה וגו' דמשמע שלין אחר ממלכי ישראל נמצא כלל אף מפני המחלוקת דלא מתכבר שנמצאו בזמן המשחה מפני המחלוקת כמ"ש בגמרא שם. ועוד קרא ע"ג ד"מ שנמצא יהוא מפני כי יהלה יפלישנו נגזו לשמן המשחה יהוא מפני יהוא ומשה ומשה על שניהם כר"ש בהמגיון ומשה שהם משחו לפיכך נקרא משיחה ולא כשמן המשחה ומפרש כ' המלכים לקמיך להי שהשלי כבריית ותמיה לתוקימתא דבבבלי שם: **משבט יהודה.** ולא כתנים לשמו מלי: **אל"י פוח יומן כו'.** מייתי לה לפרושי דלא תקשי מדי"י מבריית לעיל דמפרש: **וכתיב ככהר יומן.** ול"ב יהוחמו הוי גדול ול"ב הילך קלמר יהוחמו מפני היוקים שמי שהיה גדול ממנו ומצני בכור למלכות. ולעולם יהוקים הוה קשים וכבבלי פריך מר"י מבריית ומצני הכי: **השלישי לדקיהו.** היה כמה דפרין בבבלי והא בדני קחשיב להיהוא שלישי דקיהו ומצני שלישי לבנים רביעי למלכות: **לדקיה צדיקיה כו.** שמות הכתובים: **מפניש שמו כו.** הכי נקט לה בפלוגתא דר"י ור"ל ושם נקט לה כתר מלן דלמר דעיקר שמי מתניה ולמי ג' שמות נשמחיי הם: **ביעוים.** כל הלמות בין של כלים בין של בגין היו ממדות בביעוית שהיא למה בת י' טפחים והיא קרויה ביעוית מפני שיש בה טפחים טפחים קטנים ביעוית היתה ליה למת הוסיף ותמה הקדוש ותמת רוצע על מזבח הפיעוי כדלמר בתמחות שם מהלי קרא ולמה מדות המזבח בלמות וגו' יש נדולה ויתנה לפי שלנה כדלמרת בתמחות ס"ו ג' למות היו בשובן לבירה ג' יחודים ב' שבתי מלי שבת ס"ו ב' ב"ב ס"ו ב' ב"ב ס"ו ב' ב"ב